

inationen var bleven almindelig bekendt, og efterat de allerfleste Mennesker ved den anordnede Vaccination vare blevne forsikrede, og Enhver endvidere havde Leilighed til under en Koppepidemi at sikke sig ved Vaccination eller om fornødent gjordes ved Revaccination, saa var der desuden Grund til at paalægge Beboerne af de Huse, hvori Koppesygdommen havde yttret sig, de Indstrækninger, som for hen gjordes nødvendige.

S. Petersen: Efter min Mening om denne Sag agter jeg at stemme for, at den maa nyde Fremme. Jeg maa ligefrem tilstaae, at jeg har den samme Erfaring, som den ærede Forslagsstiller, og jeg er kommen til den Overbeviisning, at Vaccinationen i Almindelighed staar Børnene i den tidlige Alder. Jeg har 5 Børn, af hvilke jeg har ladet de 4 vaccinere i en Alder af 2 eller 3 Aar; det 5te har jeg derimod netop af den Grund holdt tilbage, at det forekommer mig, at Vaccinationen havde svækket de andre, og dette Barn, som nu snart er 6 Aar gammelt, vilde jeg meget ønske, at jeg kunde blive fri for at lade vaccinere. Hun er den allerlybligste og allermuntereste af alle mine Børn; der er ingen af de andre saa raff som hun; og jeg skulde derfor efter min Mening om denne vigtige Sag ønske, at den maatte nyde Fremme, og at den kunde komme til yderligere Behandling, hvorfor jeg ogsaa skal foreslaae, at der bliver nedsat et Udvalg til at behandle den. Jeg skal saaledes stemme for at Sagen fremmes.

Kierkegaard: Forsaavidt som den høitærede 5te Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Orsted) har yttret, at jeg i flere Punkter havde misforstaaet ham, saa beklager jeg dette i høi Grad, da Intet er mig kjærere end baade at forstaae og at lægge den behørig Vægt paa den høitærede Rigsdagsmands Uttringer. Men jeg troer ikke, at jeg behøver paany at oplyse eller berøre de fleste af ham saaledes udhævede Punkter. Alt hvad jeg her har villet gjøre gjældende, har nemlig i det Væsentlige kun været omtalt for at motivere, at jeg vilde stemme for, at Sagen gaaer til 1ste Behandling og muligens fremdeles videre her i Thinget, og jeg troer ikke, at vor Uenighed om de Punkter, hvorom den høitærede Taler gjentagende har

yttret sig, vil forhindre den af mig tilsigtede Afgjørelse i denne Henseende. Der er saaledes kun 2 Ting, som jeg skal bede om Tilladelse til at gjøre opmærksom paa. Før det Første, hvad Formularen angaaer, er det bemærket, at denne Formular til de ældre Vaccinationsattester ikke skal betyde det, den egentlig lyder paa. Ja, det kan gjerne være. Jeg har anført Ordene saa correct, som man kan anføre noget Sligt aldeles efter Hukommelsen. Og det er vist, at den næstsidste Sætning i Attesterne, det var den, at Vedkommende vare sikke mod de naturlige Kopper, og saa lode Slutningsordene ganske simpelt saaledes: „hvilket herved paa Være og Samvittighed bevidnes“. Dernæst har den høitærede Taler dvælet ved, hvad jeg sagde om Secterne. Ja, jeg skal vistnok med ham i høi Grad beklage dette som ethvert Sværmeri, beklage enhver Misbrug eller Misforstaaelse af, hvad der vel er Noget af det Høieste, der kan times os her paa Jorden, Religionsfriheden. Men, at det desuagtet er nødvendigt, at Staten bøier sig for en saadan Bidsfarelse, det turde dog være indlysende. Thi naar der optræder 1 og 2 og 3 og 100 borgerligt ustraffelige Mænd i et Land, som sige: Vi have en religiøs Tvivl om, at det er et Forsøg paa at foregribe Guddommen, at lade vore Børn vaccinere, saa kan vel jeg med Majoriteten i Landet sige: Ja, vi ere nu af en modsat Mening. Men det vilde dog være en himmelraabende Uretfærdighed at sige til dem: I skulle desuagtet tvinges til at gjøre for Eders Børn, hvad I antage for at stride mod den rette Verbødighed for Gud. Og naar der optræder 1 og 2 og 100 Mænd, som sige: Vi antage det navnlig ogsaa af den Grund for urigtigt, fordi det efter vore og vore Venners Erfaringer vil koste mange af vore Børn deres Liv eller idetmindste deres Helbred, saa er det sikkert uretfærdigt ved Tvang at drive dem ind under „Fornuftens Herredømme“: under det, som de fleste ansee for at være fornuftigt, saa de nødes til, paa deres Begne, for hvem de, og de alene, netop have den dybeste Interesse, at undersøge sig en Cuur og Behandling, som de ansee for at være ødelæggende for dem.

S. Sørensen: Jeg skal tillade mig et